

[Indenrigsministeren.]

det ærede Medlem hele Tiden befinder sig paa Det kongelige Teater, hvor det ærede Medlem er en saa sagkyndig Deltager. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at det hele er saa overmaade let forstaaeligt: Regeringen fremsætter sine Forslag ud fra sine Anskuelser og indbyder til Forhandling paa disse Forslags Grundlag. Hvis Oppositionspartierne nægter at forhandle paa disse Forslags Grundlag, ja, saa er der ikke andet tilbage, end at Regeringen gennemfører det, den mener er rigtigt.

Jeg ved ikke, hvilken Anledning der skulde være til at drøfte Forfatningsspørgsmaalet i Øjeblikket. Der er under Behandlingen af det paagældende Lovforslag givet Grunde for, hvorfor Sagen fremmes paa den Maade, det er sket, og det forekommer mig, at baade den Maade, hvorpaa Forfatningsspørgsmaalet fremmes, og den Maade, Skattelovene fremmes paa, er overmaade fornuftig — hvis det ikke var saa fornuftigt, vakte det sikkert ikke saa megen Fortrydelse hos de ærede Oppositionspartier.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at vi var nu naaet dertil, at jeg erkendte, at Ændringsforslaget var til Gavn for Amts- og Sognekommuner. Ja, det naaede vi til i Forgaars, inden den højtærede Minister havde Ordet. Hvis Indenrigsministeren havde hørt min Tale eller læst den, vilde han have set det. Men det, jeg har anket over, og det, jeg har paavist med Tal baade i Forgaars og i Dag, har Ministeren ikke med et eneste Ord forsøgt at rokke ved.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det er underligt, hvilken Tiltrækning Komedier dog har paa alle Mennesker, selv paa dem, der ikke gaar i Teater. Nu vil den højtærede Indenrigsminister spille den Komedie, at han har virkelig gjort Forsøg paa at forhandle om de tre betydningsfulde Skattelovforslag,

hvoraf de to allerede har forladt Folketinget og det tredje snart vil gøre det, og saa maa Ministeren dog vide, at saaledes som Forslagene blev ført igennem her — hvor der altsaa skulde være Mulighed for at vise Hensyn til Oppositionen —, er de efter Oppositionens Mening blevet forværret. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Ikke efter Venstres Mening!). Jo, de er. Tager vi Lovforslaget om personlig Skat, stemte Venstre paa alle Hovedpunkter imod de Ændringer, der blev vedtaget. Tager vi Udligningen mellem København, Frederiksberg og Gentofte, vil jeg tro, at Venstre er der nogenlunde indifferent. Tager vi endelig det foreliggende Lovforslag, synes jeg heller ikke, man har Indtrykket af, at Venstre lægger nogen Vægt særlig paa det, der er sket. Men navnlig er Lovforslaget om personlig Skat blevet i høj Grad forringet ved Behandlingen her, efter Oppositionens Mening.

Efter dette at ville spille den Komedie, at man vil forhandle, er urimeligt, men sig det saa, gennemfør Deres Ting, tag Deres Ansvar, lad os blive fri for at spille Tiden med Snak her i Tingene — saa ved man, hvor man er henne. (Munterhed). Ja, jeg forstaaer, at de ærede Medlemmer, som ler, rimeligvis mener, at jeg herigennem bliver selvmodsigende. Det kan jeg ikke erkende; jeg tilstræber det Formaalt at faa slaaet fast, at det er Tidsspilde, og den Dag, Regeringen erkender det, er der ikke mere noget at snakke om. Om den Komedie, som Regeringen er inde paa og ikke vil holde op med, maa jeg sige, at vi kender jo den alfaderlige Stauningske Forhandlingsmetode og ved, hvordan Statsministeren, om jeg saa maa sige, gererer sig, naar han er ude i Byen; der er han jo venlig til alle Sider og vil bibringe Folk den Tro, at der virkelig vil blive forhandlet. Men det er jo netop det, der ikke bliver.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 69 Stemmer mod 41.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.